Borre is op schoolreis.
Samen met alle kinderen uit de klas
en juf Jacqueline zit hij in de bus.
Ze zijn onderweg naar de dierentuin.
Borre kan niet wachten tot ze er zijn.
Hij wil de apen zien!
‘OE OE AH AH!’ gilt hij
als een aap door de bus.
‘Maak nou niet zo’n herrie,’
zegt de juf.
‘We zijn er bijna.’
‘Maar nog niet he-le-máál!’
zingt Borre.

m
meisje

Eindelijk komen ze bij
de dierentuin aan.
Alle kinderen krijgen een blauw
kaartje met hun naam om hun nek.
In een nette rij lopen ze de bus uit.
‘Waar zijn de apen?! Waar zijn de
apen?!’ roept Borre zodra ze
in de dierentuin zijn.

k
kaartje

‘We komen zo bij de apen, Borre,’
zegt de juffrouw.
‘Kijk, daar zijn de krokodillen.’
Wat hebben die beesten een
boel tanden, denkt Borre.
‘Maar ik wil zo graag de apen zien.’

t

tanden

‘En kijk,’ zegt de juf,
‘daar staan de giraffen.
Wat hebben ze een lange nek, hè?’
Wat zou het erg voor zo’n dier zijn
als het keelpijn kreeg, denkt Borre.

‘En dan gaan we nu naar
de kamelen,’ zegt de juf.
Maar ik wil naar de apen,
denkt Borre.
O kijk: daar staat een
bordje met een aap erop.

n

nek

Borre vergeet de juf en
de kamelen en volgt de pijl.

Daar zijn de walrussen.
Hij wil ze graag zien, maar de
apen ziet hij nog veel liever!

W
walrus

Als Borre langs de ijsberen loopt,
begint er een luidspreker te praten:
‘Hier volgt een mededeling,’
kraakt de stem.
‘Juf Jacqueline van basisschool
De Appelflap is Borre kwijt.
Borre is vijf en draagt een rood
met wit gestreept shirtje.
Als u hem ziet, zou u hem dan naar
de gevonden voorwerpenbalie
willen brengen? Dank u.’

O nee hè, denkt Borre.
Waarom is de juf me dan ook niet
gewoon naar de apen gevolgd?

p
paal

